

“NHỊP CẦU HOÀNG SA”: LẠI THÊM MỘT TRÒ MA CỦA VC VÀ TAY SAI

Lão Móc

Theo nhật báo Người Việt ở Nam California mà có nhiều người nhất định gọi là báo “*Người Vẹm*” vì những việc làm có lợi cho Việt cộng và tay sai của tờ báo này thì mới đây, cái gọi là chương trình “**Nhịp Cầu Hoàng Sa** (từ đây viết tắt là **NCHS**)” đã giao căn nhà mới cho bà Huỳnh Thị Sinh, quả phụ của cố Hải quân Thiếu Tá Ngụy Văn Thà (NVT), Hạm trưởng Hộ tống hạm Nhật Tảo HQ10. Cố Thiếu Tá HQ Ngụy Văn Thà là người đã chỉ huy chiến hạm Nhật Tảo và hy sinh cùng với 73 sĩ quan, binh sĩ khác trong trận hải chiến ngày 19 tháng 1 năm 1974, trận hải chiến minh định ý chí bảo vệ chủ quyền Việt Nam Cộng Hòa ở quần đảo Hoàng Sa và biển Đông chằm giặc Trung cộng xâm lược. (Xin xem phụ bản đính kèm dưới bài viết này).

“Theo thông tin từ chương trình NCHS cho biết, bà Huỳnh Thị Sinh, vợ của người anh hùng hải quân VNCH quá cố đã hoàn tất mọi thủ tục để làm chủ sở hữu căn hộ có diện tích 60m2, trong một cao ốc mới xây, thuộc khu phố Nguyễn Văn Thoại – Nguyễn Kim – Vĩnh Viễn trước năm 1975.” (nhật báo Người Việt).

Chuyện gia đình cố Hải quân Thiếu tá NVT được giúp đỡ như thế thì tốt quá, có gì mà phải nói. Xin thưa “vậy mà không phải vậy”; bởi vì trong số những người chủ trương chương trình “NCHS” có ông nhà báo Huy Đức (Trương Huy San) tức San Hô mà mấy năm trước đây đã được nhật báo Người Vẹm đỡ đầu, cổ võ, quảng cáo quyển sách “**Bên Thắng Cuộc**” rất ư là rùm beng. Đó chính cũng là lúc cả lũ “bọn trí thức đầu ruồi” như Nguyễn Mạnh Hùng, Lê Mạnh Hùng, Trần Hữu Dũng... và “bọn nhà báo bung bô” cỡ như Đinh Quang Anh Thái của báo Người Vẹm lòi ra những cái mặt mẹt. **Tội nghiệp nhất vẫn là tên Nguyễn Quang Duy (NQD), một đảng viên Việt Tân (VT) mà không dám nhận mình là VT, lại tự xưng là xếp sòng Khối 8406 ở Úc**, nhưng lại thò vòi qua tuốt bên Mỹ để chỉ đạo, bênh vực “ông giáo sư thần học giả cây” Nguyễn Chính Kết. NQD viết bài ca tụng tên “Vẹm con” Osin Huy Đức cứ như là vừa viết, vừa cảm mù-soa khóc thút thít vì sợ tên Vẹm con Huy Đức về trong nước sẽ bị bọn VC nó trừng trị vì đã dám ra mắt sách Bên Thắng Cuộc ở bên Mỹ (sic!).

Cả lũ trí thức đầu ruồi xúm vào mà ca tụng quyển sách lịch sử BTC lên tới tận mây xanh. Cả lũ đã tên tò khi bị “ông phản kháng giả cây” Bùi Tín khện cho một phát “đả cầu bông”: “*Quyển sách BTC chỉ có 30% sự thật!*”.

Cả lũ trí thức đầu ruồi, nhất là “tên Việt Tân giấu mặt” Nguyễn Quang Duy đã ngậm cam miệng hén khi tên “Vẹm con” Huy Đức hiên ngang về VN và tiếp tục công tác của y.

Chuyện giúp đỡ những cô nhi, quả phụ (dù là bên nào) cũng là chuyện thiên kinh, địa nghĩa, thế nhưng tại sao tôi lại lên tiếng về chuyện các nhà báo VC Vũ Kim Hạnh, Huy Đức... thành lập chương trình “Nhịp Cầu Hoàng Sa” để giúp đỡ bà quả phụ Huỳnh Thị Sinh? Và cũng theo báo Người Việt thì chương trình này cũng “sẽ giúp đỡ cho quả phụ của Hải Quân Thiếu Tá Nguyễn Thành Trí cải thiện chỗ ở”.

Lý do mà tôi phải lên tiếng vì tình cờ tôi có đọc được bài viết của tác giả Đặng Quang Chính có đoạn như sau:

“... Cô Thảo thuật lại rằng, có phóng viên hai tờ báo Tuổi Trẻ và Thanh Niên, đến nhà cô và đưa ra những đề nghị nghe lạ tai! Họ nói mẹ con cứ làm như bà Thà, cầm bài viết nói về cái chết của ông chồng, đứng trước bàn thờ, khóc có vẻ cảm động. Rồi gợi ý mẹ con tả cảnh túng thiếu của gia đình để họ có lý do, kêu gọi lòng từ tâm của những người quan tâm đến việc này. Con đã thay mẹ con trả lời với họ là mẹ con không thể làm được việc có vẻ như đóng kịch như thế. Câu chuyện đã trôi qua hơn 40 năm rồi... Cha tôi đã chết cho lý tưởng của cha tôi, xã hội này không cần phải mang gánh nặng đó...”

Theo bài viết của tác giả Đặng Quang Chính thì **“cô Thảo” là con của cố Hải quân Thiếu Tá Nguyễn Thành Trí** mà chương trình NCHS có đề cập đến chuyện “giúp đỡ để cải thiện chỗ ở”.

Với câu trả lời của “cô Thảo”, con của cố Hải quân Thiếu Tá Nguyễn Thành Trí tưởng cũng đã quá đủ cho thấy những việc làm có mục đích của cái gọi là “Chương trình Nhịp Cầu Hoàng Sa” do các nhà báo VC Huy Đức (Osin), Vũ Kim Hạnh, cựu TBT báo Tuổi Trẻ, Nguyễn Thế Thanh, cựu TBT báo Phụ Nữ Thành phố phát động.

Và như mọi người đều biết, những việc làm từ thiện ở VN đều phải được VC cho phép. Chính bà Lương Thị Hồ Quý, vợ của tên trí thức đầu ruồi Nguyễn Gia Kiểng, tên mất dạy đã bắt “tổ quốc ăn năn”, kẻ đã xác xược tuyên bố “chính quyền Nguyễn Văn Thiệu, Nguyễn Cao Kỳ là bọn con cháu của cô Tư Hồng, một mẹ Tây” để nịnh bợ VC còn bị VC chúng nó hạch sách đủ điều khi đem một phái đoàn về nước làm từ thiện, đã phải về Pháp la làng vì bị bọn VC chúng nó đuổi cổ.

Và như mọi người đều biết, chính Huỳnh Thị Mận, tức Huỳnh Tiểu Hương là con nuôi của mẹ VC già Nguyễn Thị Bình, từng là Phó Chủ Tịch Nước VN xã nghĩa còn bị VC chúng nó kết tội.

Vậy thì nếu không được CSVN cho phép thì làm sao những ông bà nhà nhà báo như Huy Đức, Vũ Kim Hạnh, Nguyễn Thế Thanh dám phát động chương trình “Nhịp Cầu Hoàng Sa” để giúp đỡ bà quả phụ Ngụy Văn Thà – như họ đã làm? Nhất là mẹ nhà báo Vũ Kim Hạnh, kẻ mười mấy năm trước đây khi còn làm báo Tuổi Trẻ đã dám “mó d...” Bác Hồ khi dám đăng tải về chuyện vợ con của “Bác Hồ”?

Đó chính là lý do vì sao bài viết này có cái tựa: “**Nhịp cầu Hoàng Sa: Lại thêm một trò ma mới của VC và tay sai!**”

oOo

“... Câu chuyện đã trôi qua 40 năm rồi. Cha tôi đã chết cho lý tưởng của cha tôi, xã hội này không cần phải mang gánh nặng đó.”

Tưởng không có lời lên án nào nặng nề cho chế độ CSVN bằng lời tuyên bố đanh thép của cô Thảo, ái nữ của cố Hải quân Thiếu Tá QLVNCH Nguyễn Thành Trí, Hạm phó Hộ tống hạm Nhật Tảo HQ10.

PHỤ BẢN: CỔ LAI CHINH CHIẾN KỶ NHÂN HỒI?!

(Kính tặng những vị anh hùng của QLVNCH đã hy sinh mạng sống để bảo vệ lãnh hải, cánh đồng biên giới và cuộc sống tự do, ấm no, hạnh phúc của người dân miền Nam trong cuộc chiến Quốc, Cộng).

Đêm Trung Thu mà lại nhằm cuối tuần, một ông bạn trẻ mời tôi lại nhà và theo lời ông ấy: Bác tới đây muốn nhậu thì nhậu, muốn uống trà thì uống trà, muốn ngủ thì có chỗ ngủ, muốn về thì cháu đưa về. Muốn thức sáng đêm cũng được. Áo lạnh bên này có, khỏi mang theo mất công.

Khi người ta có lòng mời mọc mà lại cẩn thận trước sau như thế thật khó lòng từ chối. Thôi thì đi, thức một đêm cũng chưa tới nỗi phải chết. Người bạn trẻ này tổ chức thiệt là chu đáo. Khi tôi tới hồi 8 giờ rưỡi tối, đã có sẵn bốn người, với tôi là năm, và ngồi trong cái nhà kiếng của chủ nhân ngó ra, trăng lên đã được hai cây sào.

-Bác ngồi với tụi tôi được chừng nào hay chừng ấy. Ông chủ nhà vừa nói vừa khui rượu. Nói trẻ là trẻ với tôi thôi. Ông chủ nhà năm nay cũng năm lăm, năm sáu tuổi rồi, còn mấy ông khách kia cũng cỡ tuổi đó. Chỉ có chủ nhà là dân Hải Quân qua được hồi năm 75. Một ông cũng Hải Quân bạn của chủ nhà là dân H.O. Còn mấy ông kia vượt biên. Người ta mời mọc nhau uống, vui vẻ thân tình. Khi người ta vui vẻ thì người ta cởi mở. Lúc ông chủ nhà khui tới chai thứ hai thì đã có một ông đọc thơ. Đọc thôi chớ không phải ngâm nga gì. Ông khách ấy đọc:

*Bồ đào mỹ tửu dạ quang bôi,
Dục ẩm tì bà mã thượng thôi.
Tuý ngọa sa trường quân mạc tiếu
Cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi.*

Ông đọc rồi đưa mắt nhìn tôi: Tôi thuộc thơ mà không nhớ tên bài thơ cũng như tên tác giả, bác có nhớ không? Tôi đáp nhớ, đó là bài Lương Châu Từ của Vương Hàn đời Đường. Ông này không thấy sách nào nói rõ gốc tích lai lịch, thơ để lại cũng ít, có mỗi bài này nổi tiếng.

Mà nó nổi tiếng thật chứ không phải chơi. Trẻ già lớn bé gì ai mà lại không biết cái câu Cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi. Phải rồi... xưa nay chinh chiến mấy ai đã về...

oOo

Âm hưởng của bài thơ đã thay đổi hoàn toàn câu chuyện quanh nhóm bạn bè. Lúc đầu người ta nói chuyện trăng, chuyện ăn chơi trên xứ Mỹ thời nay và xứ Tàu thời xưa. Bây giờ người ta có vẻ như không còn cái thú để uống nữa. Ông Hải Quân H.O. xoay đi xoay lại cái ly rượu trên tay, kể về những người quen của ông đã đi chinh chiến không về.

“... Hồi đó là dịp Tết Giáp Dần, tình hình ngoài Hoàng Sa đột nhiên căng thẳng. Ngày 11-1-1974, Ngoại trưởng Trung cộng lúc ấy là Hoàng Hoa đột nhiên tuyên bố là toàn thể quần đảo Hoàng Sa thuộc chủ quyền của Trung cộng. Bên mình bác bỏ liền. Ngoại trưởng của mình là Vương Văn Bắc xác định mạnh mẽ rằng Hoàng Sa thuộc chủ quyền Việt Nam. Trung cộng đưa tàu, đưa lính vô Hoàng Sa cắm cờ ở Cam Tuyền, Duy Mộng và đảo Vĩnh Lạc. Còn ở đảo Quang Hòa thì đã có sẵn lính của tụi nó rồi. Bên mình bèn phái bốn chiếc chiến hạm ra đó, để sẵn sàng khi tình hình xoay chuyển.

Tôi nhớ chiếc đầu tiên có mặt ở Hoàng Sa là Tuần dương hạm Lý Thường Kiệt HQ16, kế là chiếc Khu trục hạm Trần Khánh Dư HQ04, rồi tới chiếc Tuần dương hạm Trần Bình Trọng và tới sau hết là chiếc Hộ tống hạm Nhứt Tảo HQ10, tới Hoàng Sa trưa ngày 18-1-1974.

Chiếc Trần Bình Trọng với chiếc Nhứt Tảo vừa tới Hoàng Sa bữa trước thì bữa sau đụng liền. Bên mình bắn tàu Trung cộng chiếc cháy, chiếc chìm. Chiếc Nhứt Tảo chiến đấu anh dũng, nhưng bên tụi Trung cộng có trang bị hỏa tiễn Styx, bên mình chỉ có trọng pháo. Chiếc Nhứt Tảo trúng đạn bị chìm, có một số anh em thoát được, còn Hạm trưởng Ngụy Văn Thà và số thủy thủ còn lại hy sinh theo tàu...”

Mọi người yên lặng ngó xuống ly rượu. Riêng ông Hải Quân ngó ra sân. Trăng sáng quá. Cách một biển Thái Bình Dương, bên kia Hoàng Sa chắc đang là ban ngày, tâm hồn ông Hải Quân chắc đang để ở đó.

-Thôi, uống đi. Tụi mình còn thức cả đêm. Ai có chuyện gì thì kể nghe chơi!

Ông chủ nhà muốn phá cái bầu không khí yên lặng nên chậm rãi lên tiếng. Một ông khách, bạn của chủ nhà mà cũng có quen với tôi nữa, hớp một hớp rồi kể:

“... Tụi tôi ra trường hồi cuối năm 63, mỗi đứa đi một ngã. Cùng khóa có Lê Huấn. Nó là thằng chịu chơi hết mình, đánh giặc giỏi lắm. Nguyên một khóa có mình nó lên lon sớm nhất. Hồi đánh Hạ Lào đầu năm 71 nó đã là Trung tá Tiểu đoàn trưởng rồi.

Trong trận Hạ Lào, lúc Trung đoàn 2 của Sư đoàn 1 sắp sửa nhảy vào Tchépone thì Tiểu đoàn 4/1 của nó nhảy xuống căn cứ Lolo. Ngay hôm mình chiếm Tchépone thì Lolo bị đánh

lần đầu. Nội trong ngày 6-3-71, Tiểu đoàn 4/1 của Lê Huấn với 3/1 của Trung đoàn 1 hạ hơn 400 Việt cộng rồi. Khi tụi tôi ở Tchépone rút về rồi, Huấn vẫn còn ở lại Lolo. Từ hôm 14 đến 17-3-71, tụi Việt cộng bao vây kín mít. Trục thẳng không tải thương được. Tiểu đoàn 4/1 của Huấn hết đạn, phải lấy đạn, lựu đạn của Việt cộng mà đánh lại. Tối chiều 17 thì Tiểu đoàn tan hàng. Hai tuần lễ trước, Tiểu đoàn 4/1 có 432 người nhảy xuống Lolo. Bây giờ còn 60 len lỏi rút ra khỏi vòng vây. Sĩ quan chết hết. Số 60 người còn lại do một Trung sĩ chỉ huy, ai cũng bị thương, đạn được hết sạch...”

oOo

*Mỹ nhân tự cổ như danh tướng
Bất hứa nhân gian kiến bạch đầu.*

Hai câu thơ trong bài “Điều cổ chiến trường vẫn” của Hứa Ban thật là hay. Người đẹp cũng như danh tướng thường chết trẻ. Mà như vậy mới lưu lại sự nuối tiếc, nhớ thương cho người đời. Thời xưa, các mỹ nhân nổi tiếng bên Trung Quốc thường chết lúc đang còn xuân sắc. Chả mấy ai muốn thấy một mỹ nhân nhan sắc tàn tạ buổi về chiều. Ấy là nói bên Tàu đời xưa. Còn nói tới quan niệm ngày nay thì khác xa. Nói tới danh tướng, người ta nghĩ đến lúc tung hoành giữa chiến trường, “tên reo đầu ngựa, giáo lan mặt thành.” Ít người nghĩ đến cảnh một ông danh tướng về già, tay chân run rẩy, mỗi bước đi phải có người nâng đỡ.

Nói tới người đi chiến chinh, ai dám chắc ngày về. Hạm trưởng Hộ tống hạm Nhựt Tảo Ngụy Văn Thà, khi được lệnh rời Đà Nẵng theo Hải đội trưởng trên chiếc Tuần dương hạm Trần Bình Trọng trực chỉ Hoàng Sa, không biết ông Hạm trưởng có nghĩ đó là chuyến ra khơi cuối cùng của Hải nghiệp một Hạm trưởng và cũng là dịp cuối cùng để ông trả nợ cho tổ quốc?

Tôi hỏi ông quan Năm bạn cùng khóa với cô Đại tá Lê Huấn:

-Nếu ông Tiểu đoàn trưởng 4/1 và các người lính của ông khi lên trực thăng nhảy xuống Lolo, biết đó là chuyến đi cuối cùng của họ, liệu họ có đủ can đảm để thi hành nhiệm vụ hay không?

Ông này buông ly, chồm người qua mặt bàn:

-Sao không? Lính mà! Với lại tôi biết Lê Huấn và lính Tiểu đoàn 4/1. Họ không có sợ chết đâu bác.

Ông nhìn trừng trừng vào mặt tôi, ý như muốn hỏi sao tôi lại nêu lên một câu hỏi quá sức thừa thãi như vậy.

Ông Hạm trưởng chiếc Nhựt Tảo và ông Tiểu đoàn trưởng Bộ binh vùng giới tuyến theo cấp bậc thì chưa phải là Tướng. Nhưng cứ lấy chuyện cấp bậc ra mà so đo thì hẹp bụng

quá! Theo tôi, hai ông này xứng đáng hơn nhiều ông Tướng lon to chức lớn nhiều. Đeo tới lon Đại Tướng mà đi đầu hàng giặc thì đeo làm chi cho nó nhục. Ông Hạm trưởng thì chết theo tàu ở vùng biển xa tít phía Đông để chặn bước xâm lăng của ngoại nhân phương Bắc. Còn ông Tiểu đoàn trưởng thì cùng với tất cả sĩ quan và hầu hết binh sĩ của mình đã nằm lại giữa núi rừng trùng điệp Hạ Lào, nơi con đường tiếp vận Bắc-Nam của Cộng Sản đang ngày đêm đưa người, đưa súng vào xâm lược miền Nam.

oOo

*Hồn tử sĩ gió ù ù thổi,
Mặt chinh phu trăng dôi dôi soi.
Chinh phu tử sĩ mấy người,
Nào ai mặc mặt, nào ai gọi hồn...*

(Đoàn Thị Điểm, Chinh phụ ngâm khúc)

Ra đi mà không hẹn được ngày về, đó là số mệnh của kẻ chinh phu. Ngàn xưa cho tới bây giờ chiến tranh đã làm cho bao nhiêu người ra đi không về. Có những cuộc chiến tranh phi nghĩa, người chết uổng mạng. Nhưng có những cuộc chiến tranh tự vệ chính đáng, và những xương máu đổ ra; những người chinh phu ra đi không về vì họ biết họ sẽ hy sinh cuộc đời họ cho những người khác được sống tự do, đất nước họ được độc lập. Một trong những cuộc chiến tranh chính đáng đó là cuộc chiến đấu bảo vệ Tự do của quân dân miền Nam. Những chinh phu của miền Nam ra đi là để đổi mạng sống của họ lấy tự do, no ấm cho chính miền Nam. Đừng có ai ăn phải cháo lú của Cộng sản rồi trở giọng cho rằng những xương máu đó đổ ra vô ích.

*... Chinh phu tử sĩ mấy người
Nào ai mặc mặt, nào ai gọi hồn...*

Trên căn cứ Lolo của cuộc hành quân Lam Sơn 719 năm xưa, cây rừng bây giờ chắc đã mọc cao lắm rồi.

*Dấu binh lửa nước non như cũ
Kẻ hành nhân qua đó chạnh thương.*

(Đoàn Thị Điểm, CPNK)

oOo

Bên ngoài cửa sổ, trăng vẫn sáng vàng vạc. Nửa vòng trái đất bên kia, trăng vẫn sáng vàng vạc. Nửa vòng trái đất bên kia, trăng vẫn sáng trên căn cứ Lolo núi rừng trùng điệp và trên Hoàng Sa ngàn khơi lộng gió...

LÃO MÓC

<http://tieng-dan-weekly.blogspot.com>

Nguồn: Internet E-mail by Vũ Văn Chương chuyển

<http://baovecovang2012.wordpress.com/2014/07/15/nhip-cau-hoang-sa-lai-them-mot-tro-ma-cua-vc-va-tay-sai-lao-moc>

*Đăng ngày Thứ Tư, July 16, 2014
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*